

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.

I. EMELET

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

A kisiparos védelme.

Pécs, 1896. július 24-én.

Bizony nyomoruságos helyzete van manapság a kisiparosnak, a ki a nagy tőkékkel s mindenféle állami kedvezményekkel dolgozó gyárak olcsó és tömeges termékeivel versenyezni nem képes s azért mint önálló, saját kezére dolgozó iparos meg nem élhetvén, kénytelen a nagyipar szolgálatába állni s mint segéd munkás megelégedni azzal a kenyérrel, melyet munkája jövedelméből a gyáros neki juttatni jónak lát.

A kik a nemzetgazdaságot könyvek-ből tanulják, nagy megvetéssel szoktak szólni a régi céhrendszerű iparviszonyokról s e mellett magasztalják mostani előrehaladott állapotainkat, a mikor senki sem gördit mesterséges akadályokat az iparüzés elé, szabadon gyakorolhatja tanult mesterségét mindenki a nélkül, hogy kenyéririgy céhbéli mesterek protekcióját lenne kénytelen keresni.

Annélkül, hogy a régi céhrendszernek tagadhatlanul sok árnyoldalát szépitgetni akarnók, annyit mégis be kell ismernünk, hogy manapság önálló iparüzletet, legalább olyat, a mely az iparos existenciáját úgy biztosítaná, mint a régi céhbe való felvétel, alapítani csaknem nagyobb nehézséggel jár, mint hajdan a céhbe fogadás.

Az az iparos segéd munkás, aki hajdan valamely mesterségre adta fejét, hacsak egy kis igyekezetet is tanusított, biztos lehetett benne, hogy családfentartásra képes önálló mesterré lesz, azért az iparosoknál a családalapítás rendszerint össze is esett az önálló iparüzés megkezdésével.

Manapság az iparossegéd ott hagyhatja ugyan gazdája műhelyét s nyithat magának új műhelyt tetszése szerint, családot is alapíthat, de — kevés szerencsés kivétellel — nem juthat zöldágra s csakhamar arra van utalva, hogy a nagyiparos ajtaján kénytelen kopogtatni azzal az alázatos könyörgéssel, hogy juttasson neki egy kis munkát, a melylyel családját eltengethesse.

Ezek az egészségtelen viszonyok töltik meg aztán a szocialista tanyákat elégedetlen kisiparosokkal, kik keserves tapasztalatból ismerik a tőkének a munka fölött gyakorolt zsarnoki hatalmát.

Ezek az ipari viszonyok, a melyek manapság az egész fejlett világban észlelhetők, hazánkban még fokozottabb mértékben nyomják a kisipart annál a szerencsétlen közgazdasági szövetségnél fogva, a mely bennünket a fejlett iparral bíró Ausztria gyarmatosává tesz.

Magyarországot uralja az osztrák gyár ipar, a minek ellensúlyozásául kormányaink kötelességüknek tartják a mi gyá-

rosainkat minden kigondolható módon, adómentességgel, szállítási kedvezményekkel, olcsó hitellel, nagy állami megrendelésekkel lábra állítani, hogy a versenyt a nálunk teljesen szabad kézzel dolgozó osztrák gyár iparral annyira-mennyire is felvehessék.

Ennek aztán az a következése, hogy a mi kisiparosaink két államnak egymással versenyző nagyipara, mint két malomkő közé kerülnek s annál biztosabban morzsolatnak szét, minél inkább licitálnak egymásra Ausztria és Magyarország gyárosai és nagyiparosai.

A kisiparosok panaszai nem mai keletűek, de orvoslásukra éppen az itt vázolt közgazdasági függő helyzetünknel fogva eddig csaknem semmi sem történt. Állami kedvezményről szó sem lehetett, hacsak ilyen kedvezménynek nem tekintjük, hogy tönkrement kisiparosoknak behajthatlaná vált adóhátralékai évről-évre nagyobb mennyiségben iratnak le.

A látszat kedvéért néha napján irnak ki pályázatot kisiparosok részére hadi felszereléseknek korlátozott mennyiségben való szállítására, de kiváló gondot is fordítanak rá, hogy oly szállítási feltételeket állapítsanak meg, a melyek a kisiparosoknak a vállalkozást lehetetlenné tegyék. Hja! a nagyiparos szállító nagyobb garanciát nyújt, könnyebb vele az ügykezelés s nagyobb haszonra is dolgozván, többet for-

A „Pécsi Figyelő” tárcája

Marianne.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája —

Unalmas, álmos délután volt. A nap egyhangu forrósággal sütött le a pázsitos földre, s a felhevült levegő reszketett a csillogó sugarözönben. A rózsák nehéz illata beömlött a kis szoba nyitott ablakán, a hol összevegyült a viola vera kábitó illatával.

Alacsony zsámolyon ültem Marianne lábainál. Mélyen kivágott fehér csipkeruha simult karcsu természetéhez, s amint hátraszegett szőkefürtös fejét a kezére nyugtatta, a visszacsuszott csipkék közül kivillant gömbölyű hófehér karja.

Rám magikus erővel hatott ez a szép asszony.

Ha nevetett, nekem is nevetnem kellett, ha sirt, az én lelkem is sirt az övével együtt. Míg sem tudom, miben rejlett varázsereje, csak annyit érzek, hogy soha boldogabb nem voltam, mint mikor nevetett, soha jobban nem fajt a szívem, mint ha könny szökött az ábrándos kék szemébe.

Most is olyan végtelen szomorú volt, s nem mertem megszólítani, mert attól tartottam, hogy ha rám néz, könnyet látok a szemében.

Hagytam ábrándozni.

Es sokáig elnéztem ezt a mozdulatlan szőke asszonyt, a mint féng lehunyt szemmel, összeszorított ajkakkal ott hevert előttem néma fájdalommal. A légáramlat összekuszálta selyem hajszálait, mik villi-táncot jártak át látszó halántéka körül.

Néha nagyokat sóhajtott s minden egyes sóhaj után úgy végigvonaglott a teste, — mintha a lélek szakadt volna ki belőle. . . Azt hittem, már minden titkát tudom Marianne-nak, pedig csalódtam, mert még valami bántja, valami még ránehezedik a lelkére. . .

Az ifju Helion már lefelé hajtotta tüzes szekere az égboltozaton, a hőség nem volt oly elviselhetetlen. A szellő szilajabban csókolózott a rózsákkal és a másodvirágzású akác-fák leveleivel s hatalmas illatárt csapott be a kis szobába, a hol én alacsony zsámolyon ültem Marianne lábainál s vigyáztam beszédes ajkaira, melyek elregejték azt az utolsó titkot, mi még ránehezedett ennek a szőke asszonynak a megkínzott fájó lelkére.

— Sárny Irma volt az én legkedvesebb barátnóm — kezdé Marianne. — Oh! milyen végtelen nyomorult teremése vagyok az Istennek, hogy csak volt és már nem az.

Pedig mennyire szerettük egymást. Szomszédok voltunk az erdőövezte kis faluban osztoztunk egymás örömeiben, bánatában.

Együtt jártuk be a virágos réteket, a hol kergettük a himes pillangókat, és ha kifáradtunk, megpihentünk az ér partján a vén fűzfák árnyékában s koszorút fontunk egymás homlokára: az iszalag fehér virágjából, a kék szarkalábból, nefelejcsből és a bájos pipitérből. Azután így felkoszoruzva bejártuk a fenyves kavicsos utjait, ittunk a forrásból, mely egy hatalmas túlevelű fenyő tövében fakadt, s mikor végre lelkünk örömet, bánatát pár dalban szélnek eresztettük, szép lassan haza mentünk egymást átölelve és utközben vizsgáltuk a ki gígyulladó csillagokat és enyelegve mondogattuk egymásnak: ez az én csillagom! . . . ez a te csillagod! . . . Otthon aztán még sokáig elbeszélgettünk a rácsos kapu előtt.

Fiatalok voltunk. Mindketten egyidősek. Egyikőnk sem ismerte még a csalódást. Lelkünk szabadon csapongott egyik virágról a másikra, — bizalommal tekintettünk a jövőbe s nem gondoltunk arra, hogy egymásnak még mekkora bánatot okozhatunk. Irma akaratlanul, én akarva.

Határozottan szebb voltam Irmánál. Ő igénytelen barna szépség volt, értem rajongott mindenki. Minden titkát tudtam. Én eltitkoltam előtte valamit, és ez a titkolózás volt minden bánatnak a forrása.

A titkom az volt, hogy szerelmes voltam egy katonatisztbe, aki minden héten el szokott jönni a falunkba.

díthat azoknak az ajtóknak a kenegetésére, a melyeknek sarkai oly nehezen fordulnak, a mikor a kisiparos akarja őket nyitogatni.

De történt más is a kisipar érdekében. Dániel Ernő kereskedelmi miniszter költségvetési beszédében tudtára adta kisiparosainknak, hogy számukra a budapesti takarékpénztárnál 200.000 frtnyi hitel lett nyitva s így megszerezhetik azt a tőkét is, a mi a nagyiparral való versenyükhöz szükséges.

Szent Isten! Kétszáz ezer forint egész Magyarország kisiparának lábra állítására a gyárosok milliói ellenében; valóban bámulatos segítség! De még ennek a 200.000 frtnak igénybevételére is olyan feltételeket szabtak, a melyek nagyon előnyösek lehetnek ugyan a hitelező takarékpénztárra, de a kisiparosra lehetetlenné tették a hozzáférhetést.

Nem is vették tehát igénybe a kormány által nagylelkűen kieszközölt segítyt, hanem emlékiratot terjesztettek a miniszter elé, a melyben kifejtették, hogy az a kieszközölt bizonyos 200.000 frtos hitel nem rajtuk, hanem csak a hitelnyújtó takarékpénztáron segítene, s azért arra kérték a kormányt, hogy a kisiparosok részére külön önálló hitelszervezetet létesítsen, a melynek hasznát ne megint a nagy tőke urai, hanem maguk a kisiparosok lássák.

Nos a miniszter nem is maradt siket erre a kérelemre s tekintettel a közelgő választásokra, a mikor nagyon jó, ha a választó polgároknak minél nagyobb tömegeit tölti el a kormány jó reménységgel. Értelmezetre hívta egybe az ipartestületek képviselőit, kik a kereskedelmi miniszterium tanácsstermében meg is kezdték tanácskozásukat.

Annyit a miniszterium képviselői már tegnap is kijelentettek, hogy a kormány a kisiparosok részére külön hitelszervezetet létesíteni nem hajlandó, hanem —

itt a mézesmadzag — módot nyújt nekik, hogy csatlakozzanak a Károlyi Sándor-féle hitelszervezeti központhoz.

Ez a Károlyi-féle hitelszervezet tudvalevőleg a földműves nép helyzetének javítására alakult, s így képzelhetni, hogy ebben a kötelekben a kisiparosok érdekei mennyire lesznek felkarolva.

No de már az is kíváncsi, hogy a miniszter anketét hitt össze, mert a tapasztalat bizonyítja, hogy Magyarországnak hányféle baján segítettek már miniszteri ankettezással.

H i r e k.

Pécs, 1896. július 24.

Visszaemlékezések.

Ujra virág földi a hársfasort . . . Szellő cseveg a lombok között; madárka csicsereg a ringó galyon, tarka pillangó szivja a szirmok édes mézét. A kíváncsi lombok bepislógnak a virágrakott ablakokon keresztül a szomszédos szobákba, a madárkák felröppennek az ablak párkányára és a lepkék körülrepdesik azt a bájos főt, mely elmélázva hajlik ki, hogy áhitattal hallgassa végig a nyári természet reggeli imáját.

Minden a régi.

Ugyanaz a dal, ugyanaz a csevegő sutogás, ugyanaz a zörgő légmozgás.

Messze vagyok, de lelkemet oda viszi arra a kedves, arra a feledhetetlen tájra a képzelet játéka, az emlékek feltámadása. Mintha egészen ott volnék!

Látom a virágzó hársfasort, látom a csendes házat, látom azt az angyalarcot, mely révedező szemekkel tekint fel az ég azur végtelenségébe. Én látom, de vajjon látja-e ő azt az imbolygó árnyat, mely most is ott bujdosik az ablakai előtt? Hallja-e, mit sutog fülébe a lenge szellő, miről cseveg a kis madár? Érti-e, hogy mily közel van hozzá a lény, a ki akkor is imádatlagon gondol reá, mikor megaláztatását tudja?

Nem keserű az az emlék. A fájdalom nemesíti a kedélyt. A boldogtalanságra aranyos fátolyt borít a mult. Bearanyoz mindent örömet és bánatot egyaránt. Most már az is

Mellettem még édesen szunnyadozott Irma. Talán csupa önzésből nem zavartam föl, hanem egyedül szaladtam az ut fordulójáig, hogy meglessem, ki az a bátor ember, a ki megzavar két ártatlan leányt álmodozásában?

Egy fenyő lehajló ágai mögé bujtam el, — és vártam.

És lejátszódott előttem Berecskay Jenő és Sary Irma között az az észbontó jelenet, melynek hősnője álomban én valék.

Változtak az idők. A mező már háromszor öltött himes palástot magára, — az emberek három évvel vénültek. Berecskay Jenő eltűnt a vidékről örökre és az a három év éppen elegendő volt arra, hogy behegessze az Irma szívére vágott sebet.

Józan gondolkodású leányok hamar tudnak felejteni. De én — a kiből a régi pártító vér pezseg — hogyan tudtam volna feledni én? . . . A szívemen keresztül ütött tör még nem volt kihuzva és a lelkem oltárán még magasan lobogott a boszu lángja. Csak az alkalomra vártam és a várva várt pillanat már közel volt.

Már régóta gyanakodtam, hogy Szedressy Béla szerelmes Irmába és viszont. De még nem sikerült kilesnem őket. Igen, arra velem medtem, hogy leskelődtem Irma után.

A mi kertünkben be lehetett látni Irmák lugasába. Így aztán tanuja voltam egy idilli jelenetnek.

édes, a mi egykor keserű, nagyon keserű volt, most már az is fényes, ragyogó, a mi egykor sötét volt. Legdrágább kincsünk az emlékezet. Hát ha a mult a te bántó emlékeidre is ráborítá már aranyszálakból szőtt leplét? Hátha most már előtted is nemesebb az az alak, melynek látása egykor sértett, bántott?

Érzed azt a láthatatlan kis koboldot, mely fürteiddel játszadozva, lelkedbe akar tekinteni. Ó az én kémem. Én küldtem hozzád, hogy lesse el szíved legföltékenyebben őrzött, szent titkait. Ha majd keletnek fordul a hársfalombokon ringatózó szellő, vissza hozza az én kis koboldomat is. Vajjon örülni fogok-e a hirnek, melyet fülembé sug? Ki tudja, ha te nem?!

. . . Leáldozik a nap. Bibor sugarai utolsó csókjukat vetik a Mecsekre. Nyugodni készül a mindenség anyja, a nagy természet. Ti is most tértek meg sétátokról. Követlek folyton, mint az árny, követlek, mint régen. Ugye nem is emlékezel már arra a régenre, pedig csak azért „régen,” mert a mióta nem láthatlak, hosszabb az óra, hosszabb a nap, s végtelen hosszú az az év, melyet régennek nevezek. Követlek, de nem látsz. De én látlak. Látom napsugárból szőtt alakodat, látom fonséges mosolyra nyíló ajkaid rubintját, látom szemeid ragyogó tűzét, fürteid kábitó éjjelét. Előitem lebegsz mint regés fantom, mint földöntúli lény, kinek mosolya egekbe ragad és szemének villáma halálra sujt.

Egy éve lesz már, midőn bucsum szava zokogott fel hozzád. Akkor is csak rideg, egyformán rakott betűsereg közvetíté az érzést, melyet az ajk hiába próbálna kifejezni. Az emberi nyelv szegény, fogalomkörünk szűk, de még sem! Van egy szavunk, mely szemtől szembe mindent kifejez, mely feltárja a szív rejtekeit: „Szeretlek!” Ez a szavak királynője, az emberi nyelv legtökéletesebb fogalom kifejezője.

Szeretlek! Most is ezt mondom, egy végtelen hosszú esztendő után. A körülmények diszharmoniaja, érzem, hogy vádol, de vádjá nem igazságos.

A megaláztatás fájt. A sebekre gyógyító ír kellett. Vigasztalást keresett a sebzett lélek. Azt hitte, hogy talált is. Az idő azonban meggyőzte róla, hogy e sebekre csak egy enyhítő balzsam van, az emlékezet. Hozzá fordult tehát lelkem, emlékezet!

Emlékezet, drága emlékezet! Csodaerő

Irma karonfogva sétált Bélával a szőlőlugas alatt. Szegény Irma! — talán nem is gyanította, hogy én mennyire gyűlölöm. Talán ha tudta volna, hogy galambkacagására hogyan feljajdul az én gyűlölődő rossz lelkem, — sirt volna, hogy csak nekem bánatot ne okozzon. Ha tudta volna, hogy minden édes szava átnyilallik a szívemen, talán elment volna messze vidékre, hogy csak ne fájjon a szívem annyira. De nem tudott semmit — és boldog volt. Bennem pedig megérlelődött a leggyalázatosabb tett, mit csak egy nyomorult leány elkövethet.

Másnap majális volt az erdőben. Ugy viseltem a mulatságon magamat, hogy mindenki megszólít érte, de azért célt értem. Szedressy Béla megkérte a kezemet és most ennek az embernek vagyok a szárnyaszegett, boldogtalan felesége.

Marianne utolsó szavai fuldokló zokogásba veszttek el. Illatos selyem zsebkendőjét a szemére nyomta és sirt, sirt, — egyre sirt . . . A nap már átkerült a ház tetejére és a felkerekedő keleti szél a felfrissült kerti levegő szárnyán behordta a kis szobába a hulló akácvirágokat, melyek ráhullottak arra a zokogó szép szőke asszonyra és bevonták fehér, illatos viráglepellel a szárnyaszegett boldogtalan Mariannét.

Ábrahám Ernő.

vagy te! Érzem hatalmadat, csodatevő erődöt. A sebet begyógyítád, a mult mozaikjait ragyogó keretbe foglaltad s eltűnt a chaosz, mely tévútra vezérelt, midőn másutt kerestem a gyógyító irt.

Szeretlek! nem mondom szóval, csak lelkem sugja újra újra, ha szárnyaira kap az emlékezet. És bár tudom, érzem, hogy te soha meg nem hallod, hogy soha nem rezdül viszhangja szivedben, mégis csak azt sugom örömemben, búmban: szeretlek!... szeretlek!

Napirend 1896. július 25-én.

Naptár: Szombat, jul. 25. — Róm. kath.: Jakab. — Prot.: Kristóf. — Görög-kelet.: (Július 13.) József. — Zsidó: 8. Votchan. — Nap két 4 óra 13 perckor; nyugszik 7 óra 25 perckor. — Hold két este 8 óra 1 perckor; nyugszik éjjel 4 óra 36 perckor.

Időjárás: hőmérősklet 23,5 Celsius fok meleg; légnomás 749. Kikötés a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelen tékeny csapadék nélkül, száraz, meleg idő várható.

— (A német császár Baranyában.) Most már elhatározott dolog, hogy Vilmos német császár az őszi vadászatok alkalmával meglátogatja Frigyes főherceget s lejön Bellyére, hogy a főhercegi uradalom nemesvadparkjában szarvasokra vadászszék. A főhercegi udvarmesteri hivatal már megtette a szükséges intézkedéseket a császári vendég fogadtatására. Vilmos császár most másodszor lesz Baranyában, mert tudvalevőleg az elhunyt Albrecht főherceget is meglátogatta egy alkalommal bellyei birtokán.

— (A város szervezési szabályrendelete.) Közöltük, hogy Pécs város képviselőtestülete f. hó 30-án, a jövő csütörtökön, közgyűlést tart. E közgyűlésen kellett volna tárgyalni a város szervezési szabályrendeletét, azonban mivel igen sok bizottsági tag távol szokott így nyaranta a közgyűléstől maradni, a szabályrendelet most nem lesz tárgyalva. A csütörtöki közgyűlés tárgysorozata általában mind kisebb kevésbé fontos tárgyakat fog tartalmazni, egyetlen nagyobb és fontosabb tárgya a belvárosi plébánia visita canonicájának a revíziója lesz, mely a plébános javadalmazásának célbavett felemelésével áll kapcsolatban.

— (Névmagyarosítás.) Baumgartl Ferenc, pécsi illetőségű budapesti lakos nevét belügyminiszeri engedéllyel Bátorira magyarosította.

— (Katonazenekarunk itthon.) A pécsi 44-ik gyalogezred zenekara — melyet Lobkovitz herceg hadtestparancsnok rendelt ki Kaposvárra, ma haza érkezett. Kaposvári tartózkodásukról ottani levelezőnk a következőket írja: Az a szenzációs hír zavarta fel Kaposváron a kánikulai nyugalmat mult vasárnap, hogy a 44-edik gyalogezred zenekara Kaposvárra érkezik s egy hétig marad itt. Hétfőn meg is érkezett a banda s kedden reggel már hangos zene szóval járta be a város utcáit. Első hangversenyét a Korona vendéglőben kegyeletes célra adta: az egy koronás belépő díjából befolyt összeget a gimnázium előtt levő emlékoszlop fentartására és tatarozására fordítják, mely oszlop a kattarói hadjáratban elesett somogyi bakák emlékét őrzi. A Korona kerti helyiséggé átalakított tágas udvarát igen diszes, válogatott közönség töltötte meg, mely nagy tetszéssel hallgatta a katona-

zenekar szép játékát s minden számot élénken meg is tapsolt. A program 12 darab eljátszását ígérte, azonban részint Stenzl ezredes figyelmes előzékenysége, részint a tapsoló közönség iránt hálás karmester saját iniciatívájából a programon kívül még néhány darabot adatott elő kitűnő precizitással. Ugy ez az első, mint többi hangversenye a zenekarnak igen megnyerte a kaposvári közönség tetszését s az élvezetes zeneprodukciókra sokáig gyönyörűséggel fog visszaemlékezni a publikum.

— (Fürdő-vizsgálat.) A balokányi fürdőnél tegnap tartották meg a szokásos közegészségi vizsgálatot Ludwigh Ferenc dr., városi tisztiorvos Trixler Aladár rendőrbiztos közbejöttével. Az uszoda teljesen rendben és tisztán találtatott s közegészségi szempontból kifogástalannak bizonyult.

— (Egy plébános emlékezete.) Szegzárdon a napokban leplezték le nagy ünnepélyesség között Mikó György, volt szegzárd-ujvárosi plébános nagy emberbarát diszes síremlékét. A boldogult 20 éven át saját költségen óvodát, és gyermekmenhelyet tartott fenn s a szegények részére minden évben az intelligens családoknál az elhasznált ruhákat összegyűjtötte s azokat átalakítva, kiosztotta a szűkölködők között. A síremlék költségeit gyűjtés útján szedték össze. Zányi György, a tanító-egylet elnöke emlékbeszédet tartott, a tanítói énekkar a Liberát magyarul énekelte.

— (A Várady-Simonfay ügy.) Ez alatt a cím alatt a P. N. mai számában a szerencsen folytatja a mosdózást s most már abban a képzelődésben él, hogy hófehérre mosta magát, sőt közöl is erre nézve bizonyítványt, mely az ő eljárása felett a legmagasztalóbb dicsérettel szól, persze — kormánypárti ember tollából. Ez a bizonyítvány legékebben szóló tanúsága annak, hogy milyen igaza van Váradynek, amikor függetlenségi képviselőjelöltből kormánypárti lapszerkesztővé való átvételét nem akarja Pálfordulásnak elismerni. Előhozakodik aztán Várady megint azzal, hogy az ő pénzes erszényét a párt céljaira használták fel s nem látja be, hogy erre a fejtetőre állított ráfogásra választ eddig csak azért nem kapott, mert annak nevetséges voltát ugyis tudja az egész világ. Várady ismerte a függetlenségi lap viszonyait s bizonyára nem azért szerződött a szerkesztőség és kiadás átvétele iránt az akkori szerkesztővel úgy, a hogyan szerződött, hogy áldozatot hozzon a pártnak, hanem mert jó üzletet vélt csinálni. Ha ez neki nem sikerült — a miben legyen szabad legalább is kételkednünk — magára vessen, hogy tudva rossz üzletet csinált. A pártnak nem volt rá szüksége, hogy Várady vegye át a lapját, a mit legjobban igazol az a körülmény, hogy nem a párt, sem annak akkori szerkesztője nem kérték Váradyt a lap átvételére, hanem Várady fordult az átvétel iránt kérelemmel a volt szerkesztőhöz. Hogy aztán e miatt is mért éppen Simonfaynak rohan neki Várady, az meg már éppenséggel érthetetlen, hisz Simonfay egy szót sem tudott arról, hogy Várady milyen feltételek mellett vette át a lapot, sem Váradynek soha egy krajcárját

nem látta sem a maga, sem a párt céljaira. Éppen ilyen joggal Simonfayt a papagájok és majmok révén elszórt anyai öröksége miatt is felelősségre vonhatná Várady. Kár tehát oly nagyon hánytorgatni a hozott áldozatokat, mert eszel ugyan senki előtt sem fogja igazolhatni a köpenyforgatást: higgye el, még azok is, a kikhez szegődött, csak felhasználják szolgálatait — meglehet, hogy jobb honorárium mellett, mint a függetlenségi, mert a kormányzolgálat tudvalevőleg mindig jobban fizet, mint az ellenséki küzdelem, — de azért puritán politikusnak azok sem fogják tartani.

— (Visbe fult.) Szabó Sándor sárbogárdi, tolnamegyei születésű, 18 éves napasámos tegnapelőtt délután Budapesten a gyömrei uton levő Dréher féle agyagbányában fürdés közben a visbe fult. Mire észrevették, már meg volt halva és csak holttestét húshatták ki a vizből, a hol halálát találta.

— (Köszüti vasut Kaposvározt.) A kereskedelemügyi miniszter Hirschmann Mór gőzmalomtulajdonos kaposvári lakosnak a magy. kir. államvasutak Kaposvári állomásának árufelvételi épületétől a Teleki-utcán át a várcson, a Fő-utcán és a Pécsi-uton végig az államvasuti aluljáróig és a Pálya-utcától a Petőfi-utcaig vezetendő gépjárú, esetleg lóvonatu köszüti vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— (Robbantási gyakorlat.) A pécsi 8-ik honvédszászárvezred utásztanosztálya ma délután a sátoztábor s megyeri malom közti vízes réten robbantási gyakorlatot tartott. A robbantási gyakorlat délután 3 órakor kezdődött s tartama alatt a bizonysági szolgálatot a honvédség részéről a kirendelt huszárörzsemek, a hatóság részéről pedig Horváth Gyula utbiztos felügyelete alatt két lovasított rendőr és a mezőcsanakok teljesítettek. Természetesen, a gyakorlat alatt a gyalog és kocsiközlekedés a sátoztábor és a megyeri malom felé el volt zárva.

— (A „pécsi polgári kerékpáros egyesület“) szép számú egyesületi tagok részvétele mellett tegnap tartotta második társas estélyét a Dollinger-féle vendéglő külön helyiségében; hol társas estélyeit ezután is minden csütörtökön tartja, melyeken vendégeket szívesen fogadnak. Az egyesület szintén tegnap tartott választmányi ülésében Ganter Ferenc helybeli egyenruhakészítőt bizta meg izléses egyesületi egyenruhák szállításával. A csinos paizz alakú P. P. K. E. betűket viselő estély jelvény is tegnap lett végérvényesen kiválasztva, melyekhez a rajzot ifj. Dömmel Nándor cégfestő, ki szintén az egyesület tagja, készítette; a jelvényeket az egyesület maga fogja tagjai között levő szakértők által elkészíttetni, kik dicséretes önzetlenséggel maguk vállalkoztak erre. Walla Ferenc egyesületi elnök alapszabályokat állított össze, melyeknek minden tag magát alávetni köteles. Az egyesület jelszava: „Csak előre!“

— (Kassabetörők Pécsen.) Csak igaz Ben Akiba bölcs közmondása, hogy „nincs semmi új a nap alatt.“ Hires Papposza Dimitri és Affendakis Periklesz kassabetörései sem állnak már egyedül; lefőzte

őket két pécsi inasgyerek, a kik bizonyára többször — nyitottak ki egy kasszát, mint a hányat Papakosztáéknak nagy fáradsággal megfurni sikerült. Bencsenleitner N. hentesmester ugyanis észrevette, hogy a kasszájából gyakorta eltűnik egy-egy csomó aprópénz. Keste figyelemmel kísérni személyzetét és arra a gyanura jött, hogy a nála alkalmazásban volt két inas, Birohírt János és Máté János gazdálkodnak az ő kasszájában. A két János gyakran maga volt az üzletben s ilyenkor a bezárt kasszát egy álkulccsal kinyitották s jól belemarkoltak úgy annyira, hogy mostanáig mintegy kéteszáz forint körül markoltak ki a kasszából. A fiatal kasszabetörők ellen a káros azonnal megtette tegnap délután a rendőrségnél a feljelentést. Le is tartóztatták a két Jánost a rendőrök s most folyik ellenük a vizsgálat.

— **(Jutalom a megtalálónak.)**

Egy honvédfőhadnagynek tegnap este elveszett egy fiatal vadászebe. A megtaláló jeleltessék a rendőrségnél, s az elveszett vadászeb tulajdonosa illő jutalomban fogja részesíteni.

— **(Postautalványok kifizetése.)**

Eddig az volt a rend, hogy a postautalványokat a postahivatalok 14 napig akadálytalanul kifizették. A postautalványlapokon, melyek mai közhasználatban vannak, ez is van rányomtatva utasításképen. Ujabban azonban egy miniszteri rendelet akként intézkedik, hogy az utalványokat 8 nap alatt ki kell váltani, különben azokat a feladónak visszaküldik. Minthogy minden új rendet meg kell szokni, kezdetben könnyen eshetik kellemetlenség különösen kereskedőkön, iparosokon, kik naponként érkező utalványaikat akkor szokták beváltani, midőn már összeszaporodnak s jelentékenyebb pénzeszeget tesznek ki. Figyelmeztetjük ennél fogva a közönséget, hogy utalványait 8 nap alatt váltsa be, nehogy a küldőnek visszaküldjék.

— **(Jégverés.)** Az aratás nagyobb részt bevégeződött Somogyvármegyében anélkül, hogy a termést jelentékenyebb jégkárok pusztították volna; a kánikula beálltával azonban viharosra változott az időjárás. A napokban többfelé volt erős jégverés, de különösen nagy jég volt Böhönye és Segesd vidékén, hol a még aratatlan gabonát, valamint a kapás növényeket teljesen tönkretette. A vármegye legtöbb vidékén erős záporosók voltak, melyek szintén jelentékeny károkat tettek s a takarodást nagyban hátráltatják. Tegnapelőtt Kaposváron is volt nagy zápor kevés jéggel.

— **(Az alvó fakir főpróbája.)**

Most tartották meg az augusztus 2-iki népünnepély Ős-Pécsében szerepelni fogó alvó fakir főpróbáját. — A főpróba kitűnően sikerült; a fakir — a ki melleleg megjegezve olyan szemrevaló gyerek, hogy gyors dobogásba fogja hozni a népünnepély szobik publikának szivecskéit — a főpróbát kitűnő sikerrel állta ki s a leleplezéstől egyáltalán nem tarthat, a mi pedig Ős-budavári kollegáival már többször megtörtént.

— **(Tolvaj háziszolga.)** Egy kigyóutcai házban háziszolga minőségben volt alkalmazva valami Topp Albert nevű ember.

Mint ilyennek, bejárata volt ugyan minden-hova, de azért mikor jött az este, mindent elcsuktak előle. A házigazda azonban egy idő óta azt vette észre, hogy hol az éléskamrából, hol a pincéből, hol a padlásról vész el valami s egy láthatatlan kéz az ő engedelmével nélkül hűtlen sáfárkodást visz véghez mindenben, a mihez hozzá juthat. De mert minden el volt zárva, csak álkulcs segítségével tehette ezt az illető s mert a fő kapun nem igen távozhatott éjnek idején, hogy észre ne vegyék, hát a tulsó utcára szolgáló kapun kellett kihordania a lopott dolgokat. Ma éjjel aztán rajtacsípték a háziszolgát, a mint álkulccsal éppen a pincét akarta felnyitni, hogy az ott levő sörös üvegeket megdézsmálja. Természetesen azonnal jelentést tettek a rendőrségnek s ez Topp Albertet letartóztatta. A megindított rendőri vizsgálat fogja kideríteni, hogy mennyiben bűnös a letartóztatott háziszolga a gyakori lopásokban s mennyi kárt okozott így gazdájának.

— **(Kis kácsa fürdik . . .)** Nem fekete tóban — mint a gyereknóta mondja — hanem a városháza udvarán, hová az éjjel vitte be párosan egy rendőr. A két kácsa a pálya utcán taposta egykedvűen a kocsiutat s mert nem lehetett megtudni, hova valók, bekerültek a városháza udvarára. Tulajdonosuk átveheti őket a rendőrségen.

— **(A zenélő Pécs város.)** Nincs talán a föld kerekéségén muzsikálisabb város Pécsnél. Minden házban egy két zongora, cimbalom, hegedű stb. efféle instrumentum. Az ember zeneszó mellett eszik, iszik, alszik, zeneszóra, taktusra végzi minden dolgát. Nem is volna ez valami nagy baj ebben a szomorú világban, hanem hát a jóból is megárt a sok. Így aztán beleun az ember a sok muzsikaszóba, különösen mikor a rettentően elhangolt verklit, sipládát, arisztont hallja az ember uton-utfélen. Pedig ugyancsak van ám ilyen egész sereg Pécsen. Maholnap kifogunk a taliánokon verkli dolgában. Nem csoda, ha a közönség már beleunt a vig muzsikaszóba, mert hiába — minden ember félti a füldobjait s arra kéri főkapitányunkat, legyen ezives elrendelni, hogy ez a sok keréken, kétlábbon járó instrumentum tartson nagyobb pauzákat s ne veszélyeztesse folyton az adófizető polgárok füleit.

— **(A gyalogság új egyenruhája.)** A hadügyminiszteriumban arra a szomorú tapasztalatra jutottak, hogy az osztrák-magyar gyalogság egyenruhája a többi államokéhoz képest tulságosan egyszerű. A helyett, hogy a szivárvány minden színét játszó hajtókákat és a fényes gombot eltörölték volna, melyek az ellenségnek kitűnő célpontul szolgálnak, most azt tervezgetik, hogy a közkedveltségnek örvendő kényelmes zubbony gallérját és dragonjait is körülteremtették az illető ezred színeivel s a zubbonyt hosszabbá és feszesebbé alakítják. A magyar ezredek magyar nadrágjai felett is meg akarják huzni a halálharangot. Éppen ez az öltönydarab volt az, mely a magyar fiukat megkülönböztette a cserepároktól s az öreg katonák tapasztalata szerint éppen az alul feszes, felül bő nadrág volt az oka,

hogy a magyar ezredek menetképeség dolgában német kollegáikat felülmúlták. Most a magyar nadrágot a bosnyák katonák által viselt, alól kamásniban végződő bőszabású plundrával fogják felcserélni.

— **(A kaptá.)** Legközelebb valaki ezt a szót ajánlotta az idegen sablon helyett. Nem éppen rossz szó, mert a mi a csizmadiának a kaptá, az a sablon a bürokratikus világban, mely örökös szabályok közt szeret csak mozogni. A belügyminiszter közelebb körrendeletben hívta fel a hatóságokat arra, hogy az állami anyakönyvvezető helyettesek tiszteletdíja, nemkülönbén az anyakönyvvezetés alkalmából engedélyezett bárminemű állami segély címén általa a városházi pénztárának kiutalványozott összegek felhasználására külön számadásokat vezessenek és azokat hozzá minden év február hó végeig terjesszék fel. Agyonút a kaptá, megöl a bürokratizmus bennünket, ha nem fogyaszunk minél több papirost, tintát!

— **(Dinamit a vásártéren.)** A budai külvárosi vásártéren a konyhahölgyek és udvarlók általános megelégedése közt már vagy egy hónap óta szórakozást nyújtó léghintánál tegnap este nagy riadalom volt. Javában folyt a trombitareceség taktusára a konyhahölgyek légbeli utazása, mikor egyszerre óriási robbanás hallatszott. A publikum ijedten rebent szét és sikoltva szaladt „minden szélrózsa irányába,“ azt híven, hogy legalább is dinamitrobbanás történt. Persze, a veszedelem nem volt ilyen nagy; azahogy egyáltalán nem is volt veszedelem, mert a robbanást egy huncut inasgyerek okozta, így akarván rájuk ijeszteni a légben csolnakázó leánykákra és legénykékre. Azonban pörüljárt a tréfájával, mert a rendőrség letartóztatta. A rakétás gyereket Miklós Józsefnak hívják s még vagy három darab rakétát találtak a zsebében letartóztatásakor, a mikkel ugyancsak ijesztgethette volna továbbra is a publikumot, ha a rendőrség keze közé nem kerül.

— **(Hány óra?)** Ez a kérdés igen sokszor hallható mindenki ajkáról s a ki nem akarja tisztelt embertársait vele zaklatni, igyekszik magának egy zseborát vásárolni, mely minden körülmények között meg fogja neki kérdezés nélkül mutatni, hogy hány óra? Megtörténik azonban, hogy a hűséges óramutató zseblakó megunja magát a gazdájánál s megszökik attól. Nem akadt ugyan még olyan német professzor, a ki a zseborák pszichológiáját megírta volna, de más oka nem lehet annak, mikor egy-egy zseborá — elvesz. Ez történt tegnap este is. Elveszett egy ezüst anker zseborá. A becsületes megtaláló adja át a rendőrségnek, hogy ne kelljen a károsult tulajdonosnak most ismét másoktól kérdezni, hogy — hány óra?

— **(Enyelgés baltával.)** Lapunk versiró munkatársa, Igric ur tegnap hazaérkezvén osztendei fürdőzéséből, hónapos szobája barátságos melegében éppen az igazak álmát akarta aludni, mikor az ablakon bekopogtatott hozzá egy ismeretlen ember. Munkatársunk az ablakhoz ugrott.

— Ugyan kérem, Igric ur, hol lehet itt legközelebb a rendőrségnek telefonozni?

Kérdé az ablak előtt egy felhevült ember, a kinek a kezében egy hatalmas balta volt.

— No, ez barátom, szólta Igric ijedten, csak nem azzal a baltával akar telefonozni?

— Nem a baltával, hanem a baltáról, kérem alássan Mert ott fenn a külső Árpád-utcában egy rézszámos eszel akart leütni. Azonban én ütöttem le az — orrát, a baltát pedig most viszem a rendőrségre.

Ugy is volt. A balta ott van most is a rendőrségnél s az eddigi vizsgálat annyit derített ki, hogy a külső Árpád-utcán két rézszámos favágó haladván, köztük s Igric barátunk éjjeli kopogtatója között valami felettérvés támadt, amit az egyik favágó a kezében levő baltával akart — kiegyenliteni. A megtámadott ember azonban erősebb volt s a balta az ő kezébe, onnan pedig mostani helyére került.

— (Az állami anyakönyvek és a bábák.) A belügyminiszter egy legújabb kiadott rendeletét, amelyet Baranyavármegyének és Pécs városának is megküldött, felhívja a törvényhatóságokat, hogy szigorúan ügyeljenek arra, hogy a szüléseknél közreműködő bábák teljesítsék ama bejelentési kötelezettségeiket, melyek őket anyakönyvezési tekintetben terhelik. Ez a bejelentési kötelezettség kétféle. Az egyik az állami anyakönyvekről szóló törvény 35. §, b.) pontján alapszik és akkor áll be, ha a született gyermekeknek törvényes apja nincsen, vagy van ugyan, de a bejelentés tételében akadályozva van, mely esetekben az apa helyett

a baba köteles a születést anyakönyvezés végett bejelenteni. — A másik kötelezettség az 1882. évi 32485 számú belügyminiszteri rendeleten alapszik, melynek értelmében a baba minden születést, melynél segédkezett 24 óra alatt az anyakönyvvezetőnél bejelenteni tartozik, még pedig tekintet nélkül arra, vajjon őt a törvény alapján bejelentési kötelezettség terheli-e vagy sem? Ezen feltétlen bejelentési kötelezettségnek az a célja, hogy az állami anyakönyvvezető a törvénytől fogva kötelezettek részéről való szabályszerű bejelentések megtételét ellenőrizhesse. — Ezen bejelentések elmulasztása súlyos következményeket von maga után; az a baba ugyanis, ki az előbb említett bejelentést elmulasztja, 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel, az pedig, ki az utóbb említett, feltétlenül kötelező bejelentést elmulasztja, 200 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

Törvényszék.

§ Elgázolt iskolásleány. Ez év február 6-án egy szerencsétlen elgázolás történt a ferenciek-utcájában. Egy kocsis elgázolta Markó Teréz iskolásleányt, a ki délután félkettőkor az iskolába ment. Az elgázolt leány lábtörést szenvedett és 39 napig feküdt, míg felgyógyult. Nagy Imre kocsis vétkes gondatlansága okozta az elgázolást s gondatlanságból okozott súlyos testi sértés büntetésért vád alá is helyezte őt a pécsi kir.

törvényszék. S ma hogy a végtárgyalást megtartották, az elgázolt kisleány gyógyultan, egészségesen, a vádlott pedig két mankóra támaszkodva, eltört lábbal jelent meg a bíróság előtt. A gondatlan kocsis maga is szerencsétlenül járt azóta. Leesett egy alkalommal a kocsiról s a kocsis ráfordult és a ráeső fatuskók jobb lábát eltörték. A szánalomra méltó vádlott beismerésben volt s ellene a gondatlanságból okozott súlyos testi sértés vétsége beigazolotván, ezért egy havi fogházra s 5 frt pénzbüntetésre és az elgázolt leány apjának, Markó Istvánnak fizetendő kártérítésre ítélte a bíróság. Az ítélet ellen a vádlott felebbezett, de felebbezett súlyosbírást a kir. ügyész is.

§ A nagypipás béres. Szűcs Péter, rádfai tizenkilencéves béres, a gazdájának nagy kárt okozott a télen. Nagypipás lévén, nem vigyázott kellőleg a pipa parasszára s az egy alkalommal kihullván, épen a szénatartóba esett az istállóban s azt meggyújtotta. Tűzvész okozása miatt állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt a nagypipás béres s kapott gondatlanság miatt kéthavi fogházat.

§ Ahol a panaszosok fizetnek. Annak idején megirtuk, mennyi baja volt a rendőrségnél Klementisz Ágost Károly nevű emberrel, a ki több pécsi cég kárára követett el kisebb nagyobb csalásokat. A kir. törvényszék ma tartotta meg ügyében a végtárgyalást s a vádlott — kit Siebert Nándor ügyvéd védett — ama kijelentésére, hogy kész a panaszosok kárát megtéríteni s

dém magamban. — Elhagytad a fényes trónt, melyet szerelmem a csillagok fölé helyezett számodra?

Magamban gondoltam-e ezeket, vagy önkéntelenül ki is mondtam? Cecilia megfordult s összereszt, mikor meglátott. Valérián, kire lángoló szememet vetetem s összeszorítam ökleimet, mintha rá akartam volna rohanni, villámló tekintetű lövelt felém.

A hordószerék eltűnt és nem láttam többé.

— Ugyan cimborá, — mondták egy este pajtásaim, — micsoda szomorúság fogott el ma? Egy hajszálon múlt, hogy el nem csábítottad.

— Én nem tudom . . .

Hogyan? Nem emlékszel rá? Ott ólálkodtál a hordószerék és Valérián patricius emberei körül; s ha ott nem lettünk volna, hogy visszatartsunk, szép dolgot követelt volna el. Szolgái letűntek volna mint egy kutyát; szerencse, hogy el nem vesztetted az eszedet . . .

Másnap még mindig zavarodott voltam s nehezteltem önmagamra, mikor Almacusnak, Róma rettenetes profektusának színe elé idéztettem, kinek nevével jobban remegett a nép, mint a császár jelenlététől.

— Ugyan mit akarhat velem? — gondoltam magamban és keresztülcikázott agyamban a tegnapi jelenet képe. Pajtásaim azt gondolták, hogy nagy büntetést terhel és úgy néztek reám, mint olyan emberre, a ki soha többé nem volt visszatérendő.

Reszkettem, lábszáraim alig bírtak, mégis elmentem és azonnal a prefektus elé vittem.

V.

Olyan a szív szerelem nélkül, mint a világ nap nélkül. Képzhetik-e önök ezt a magára hagyott gömböt e világító csillag nélkül, mely az élet forrásait melegíti fel számunkra? Egy röpke példáját láthatják, egy futó fogalommal birhatnak egy napfogyatkozás rövid tartama alatt. Ha a sugarak valamely sötét test által feltartva, nem érhetnek a földre, minden teremtet lény elhalványul, a szél megszöbben fúj, a hideg és sötétség azt sugja önöknek, hogy semmik sem ott, a hol a nap az ur.

Igy sötétedett el az én lelkem, mikor reményem eltűnt, hogy Cecilia szeretni fog. Feleletére megreszkettem, mintha fagy ért volna, bár előre tudtam és én idéztem föl. Olyan szívfájdalmakat éreztem, a milyenek csak egy ébren gondolkozó lelket gyötörhetnek.

— Isten veled, Cecilia, — kiáltám, — sohasem fogjuk egymást látni.

— Miért? — kérdezte és szomorú aggodalommal nézett arcomra. — Nem fogsz többé citerán énekelni? Zongorám nem fogja többé dallamaidat visszhangozni?

— Nem!, érzem, hogy meghalok; csak az fáj, hogy látlak; ha magam mellett látnálak, Erebus kínjait érezném.

Cecilia lehajtá fejét s kezeit térdein nyugtatva, mozdulatlanul ült. Fölkeltem, kétségbeesett kézmozdu-

arra kötelezi is magát, a panaszosok kijelentették, hogy nem kívánják a megbüntetését. Vádolt bűncselekménye magánvádra lévén üldözendő, a törvényszék ennél fogva a bűnvádi eljárást megszüntette a 6 frt 72 kr. eljárási költség megfizetésére kötelezte a panaszosokat.

Közgazdaság.

□ A szőlómoly. Minél inkább ismeretessé vált a szőlómoly biográfiája, annál jobban hozzáláttak a szőlősgazdák a szőlők megvizsgálásához, hogy a rajt élősködő férgek és paraziták felől tájékozódjanak magukat. Eleinte az volt a vélemény, hogy az országban sehol sem fordul elő szőlómoly a budai kerti szőlőket kivéve és íme, ma már — az igaz, hogy csak nagyon kis mérvben — mutatkozik: Zala és Tolnavármegyék egyes szőlőiben is. Tehát a szőlómoly tényleg létezik s ha nem is okoz ebben az évben bajt, mindenesetre jó lesz pusztítani, amíg úgy el nem szaporodik, mint a filloxera vagy mint a peronospora, amely káros rovarok és élősködők ellen szakadatlanul folyik a védekezés. Az ellene való védekezés a következő:

A hol csak szórványosan mutatkozik, például minden 5—10 tőkén itt-ott egy hernyó, akkor ott elég, ha azt egyszerűen le szedjük; nagyobb infekció esetén azonban ez fárasztó munka lévén, célszerűbb lesz a permetezéshez hozzáfogni. Az ehhez szükséges folyadék 3 klgr. puha fekete szappanból, 1 és fél klgr. valódi pyrethrum (Zacherl) por-

ból és 10 liter vízből készül olyan formán, hogy e vízben előbb a szappant feloldjuk s aztán hozzákeverjük a pyrethrumot. Az így nyert folyadékot aztán még 90 liter tiszta vízzel kell fölthigítani. Permetezéskor, a mely bármely permetező készülékkel hajtható végre, csak a fertőzött fűrtöt kell permetezni, a tőke többi részeit nem kell bántani. Jó, ha ilyenkor nem a permetező diót használjuk, hanem a folyadékot egyenes, vékony sugár alakjában a fűrt fertőzött részére löveljük. Molyrajzás idején használhatók a molyfogó lámpák; ezek egyszerű lámpásokból állanak, a melyek kívülről áttetsző, enyves felületű papirossal vannak bevonva: este a világosságra neki mennek az enyves papirosnak és odaragadnak. A molylámpánál, mely esős időben, vagy holdvilágos estén nem alkalmazható, jobb a moly legyező. Ez egy fogóhoz erősített vékony, de széles felületű fa, vagy vastag papirlemezből készül. E molylegyező egyik fele be van kenve ragadós anyaggal (glicerin, vagy lenmag és megolvasztott kolofonium egyforma arányú keveréke.) Az eljárás az, hogy a munkás egyik kezével megvergeti a tőkét, másikba tartva a legyezővel utána sühint a felzavart molyt, a mely a ragadós felülethez oda tapad. Ez a molyfogás tehát végrehajtható nappal is. Tavasszal szőlőnyitás idején, alkalmazható lenne a kéreghántás. Ez abból áll, hogy a tőke felesleges kérgét és az elszáradt csapokat leütjük s a tőkén megmaradt repedésekbe húzódott bábokat hegyes árral megöl-

juk. Ez alkalommal meg kell tisztítani a rajta megbuzódott báboktól a szőlőkarokat is, valamint, hogy le kell égetni a szőlőben maradt megelőző évi kőtőanyagot is. A tőkéről levert kérget és fát szintén el kell égetni. Különösen arra kell vigyázni, hogy a kéreghántáskor kibullott kis bábok a földön ne maradjanak. Ez oknál fogva tanácsos, hogy a tőke alá már a munka megkezdése előtt valami ponyvát vagy zsákot teregesünk, a melyről a hulladék aztán könnyen összeeszedhető.

TÁVIRATOK.

— **Affendakisz Budapestben.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tegnap este érkezett meg Affendakisz kedélyen megvasalt állapotban Budapestre. A pályaudvaron nagy tömeg éljenezte. A rendőrök szokás szerint gorombáskodtak a tömeggel. A „Pesti Hírlap“ és „Magyar Ujság“ tudósítói, a kik előmutatták a főkapitány igazolványát, elfogták és kardlapozás mellett bekisérték őket a rendőri szobába. Igazolás után Rudnay főkapitányhoz hajtottak, a hol a főkapitány konstaltván a brutalitásokat, így fakadt ki: „Ez gyalázat, a legszigorubb vizsgálatot fogom megindítani.“

— **Luegerista fog-specialisták.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A fogtechnikusok jövő hóban tartandó nemzetközi kongresszusára a többi közt mintegy 200 darab bécsi fogtechnikus is jelentkezett. Mivel azonban időközben

lattal üdvözöltem s gyorsan keresztül hatoltam a hullámokon, melyen nem voltam visszatérendő többé

Haza mentem és felnyitottam szekrényemet; benne volt vagyonom maradéka; mintegy tizezer szesztercius, a mi majdnem semmi volt Rómában folytatott életmódomhoz képest. Elbocsátottam a tányérnyalókat, elküldöttem szabadosaimat és szolgálóimat s aranyaim egy részét a leghűbbnek ajándékoztam szabadosával együtt.

Egyedül éreztem magamat, elhagyattva minden örömtől, minden reménytől az élethez és nem sirtam. Több napig kóboroltam a városban, alig tudván magamról, mint valami őrtől; nem néztem senkire, nem ismertem senkit Két hónappal később katona lett belőlem s a legió, melyben felvétettem, Germánia legtávolabbi vidékére ment, hol a harc újra fellángolt a császárság és a barbárok között. Ott megfedkeztem a pompás vendégségekről, Itália egének szende derűjéről; a verebés után, melyeket sasaink osztogattak utainkon, a táborozás zenebonái és állatias örömei után annyira átváltoztam, hogy alig ismertem önmagamra.

Az igazat megvallva, keserűen megszállott néha a visszaemlékezés, hogy voltak egykor barátaim, hogy szerettem; de ezek mulékony, röpke felcsillámlások voltak, mint a lehulló csillagok a sötét felhőkkel telt égen.

A párka megkimélt, mint az Erynnis-ek szent fejét. Bizonyos voltam benne, hogy a legió, melyhez tartoztam, vissza fog Rómába hivatni. Annál atkosabb sors volt reám nézve Rómába visszatérni, mennél jobban éreztem, hogy közeledik és hogy mi lesz ott belőlem.

Ugy voltam, mint a kit ismeretlen veszélyek fenyegetnek álmában. Nem az a gondolat bántott engem, hogy ott legyek alázatos katona, a hol mint gazdag és gond nélkülű lovagot ismertek; sem Cecilia iránt való szerelmem, mely szinte már szívem mélyébe volt temetve. Remegtem és nem tudtam miért.

Jupiterre mondom, azt gondoltam akkor, hogy meg kell halnom. Egyszerre minden emlékem feltámadt, a régi láng újra fellobbant szívemben és a leggyötrőbb kinokkal emlékeztem vissza multamra. Azt gondolom, hogyha ezek az aggodalmak még sokáig tartottak volna, rövid idő alatt elszállt volna pusztá lelke.

És ez lett volna a legjobb reám nézve. De nem így történt, a fájdalom kitörését kéjelgésbe és játékba fojtottam és másnap azt gondoltam, hogy örökre meggyógyultam.

Higgyék meg nekem, hogy a legelső ivó és a legjobb nyillövő voltam századomban. Ki ismerte volna meg Suburra csapszékeiben Calixtust, a mint az ecetes falernumit itta, vagy az őt környező nőket hizelgással halmozta el; ki ismerte volna fel Calixtust, Corinthus szagos fűrtü itját, a szemérmes Cecilia szeretőjét.

Végre láttam egy napon. Mint később megtudtam, a Valerian utról a Via Claudiába fordult. Hordószekeken ült, fehér fátyollal betakarva; mellette ment ifju, szép, büszke Valériánja. Még vonzóbb volt arca, mint azelőtt és vigabb, mint az apai házában láttam.

Valérián lépést tartott a hordószekeket vivő szolgálókkal, fejét Cecilia felé fordítva, a ki édesen mosolygott reá. Hát már nem vagy a tiszta, szűz Diana? — kér-

Lueger metlens ma 17

(A „Pé ler Fr tegnap

(A „P reggel egyik porig é beket Ujabb és emb

„Pécsi ben a este a hogy a szűkre lott r ták na Franci Eljen tások A ren

(A „ Affend Katona nyelve rögül. Budap főügyé miatt mig ügyész Affend ki? fa nagys: Többe hajtog nincs görög

L. SZAU

NYILT-TER *)

Krondorfi savanyviz.

Stefánia trónörökösne forrás,
kitűnő gyógyviz,
kedvelt asztali viz.

Főraktár: Pécsset,
Hirschler Mór urnál.
 Kapható mindenütt.

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk

Rothschild-tapasz

legjobban bevált kőszvény, rheumatismus és mindennemű csúszos daganatok ellen. Egy tekercs Rothschild-tapasz, 90 krért (levélblyegekben vagy postautalványon) bérmentve küldetik. Valódi minőségben csak a „Római császár“ gyógyszerertárban

BAYER HUGONAL

Bécs, Wollzeile 13. sz.

kapható. Ugyanott minden külföldi speciálisok nagy raktára.

Lueger tudatta velük, hogy sok kellemtelenségük lehet, ha Budapestre mennek, ma 170-en visszavonták a jelentkezést.

— **Elhunyt ex-miniszter.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Spuller Franciaország volt külügyminisztere, tegnap Dijonban meghalt.

— **Katasztrófa a föld alatt.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma reggel a fővárosi földalatti villamos vasut egyik kocsija menetközben kigyulladt és porig égett. Beszélik, hogy az utasok sebeket kaptak, de ez nincs megerősítve. Újabb hír szerint az egész kábel elégett és emberekben is nagy kár esett.

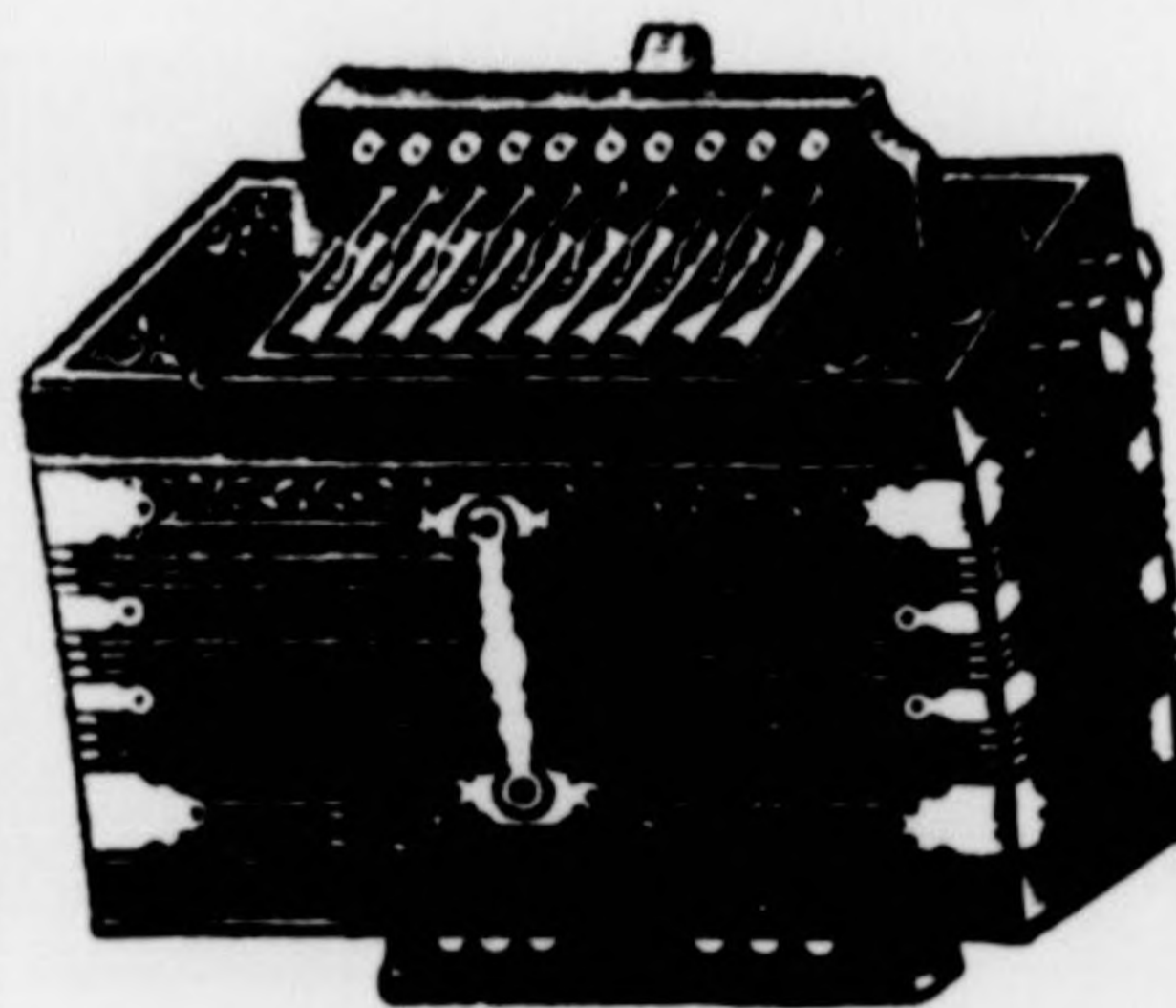
— **Tüntető szocialisták.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Lilleben a munkás kongresszus tagjai tegnap este a pályaudvaron menetté alakultak, hogy a tanácsházba vonuljanak, a hol részükre fejenként egy-egy pohár punci állott rendelkezésre. Utközben a szocialisták nagy tüntetést vittek végbe. Eljen Franciaország! Le a német császársággal! Eljen a szocializmus! és több efféle kiáltások reszkettették meg az éjjeli levegőt. A rendőrség 15 tüntetőt elfogott.

— **Affendakis nem vall.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Affendakiszt ma délelőtt akarta kihallgatni Katona Béla főügyési helyettes francia nyelven, de nem akart vallani, csak görögül. Görög tolmács pedig most nincs Budapesten. Annyit kivehetett belőle a főügyész, hogy mint állítja, a rossz koszt miatt szökött meg. Hát nem volt rosszabb, míg a szabadban járt? kérdezte a főügyész. Százszor jobb volt — felelte Affendakis. Miért néz akkor olyan rosszul ki? faggatta tovább az ügyész. Ez még nagyságos uram az itteni koszt nyoma. Többet nem akart mondani, egyre azt hajtogatta „Je ne comprend pas.“ Most nincs egyéb hátra, mint bevárják míg a görög tolmács hazaérkezik Budapestre.

Laptulajdonos: SZAUTTER GUSZTÁV
 Felelős szerkesztő: PLEININGER FERENC
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

„Bohemia“

világhírű verseny harmonikát,

2 karost 4 frt, 3 karost 5 frt, 4 karost 6 frtért szállítok. Ezen hermonikának dupla erős 11 ránczos tömlője van, sarkain érozvédőkkel, nyitott, szegezett, nickel klaviatúrával, stb. Mindenik tisztán hangolva és remek orgonaszerű hanggal bír.

40 hangu	2. sz. nagyságu	15 1/2 x 33 cmtr.	4 frt,	valdi aczél hangu	5 frt.
60	3. „	17 x 34	5 „	„	6 50
80	4. „	17 1/2 x 34 1/2	6 „	„	8 frt.

Öntanító iskola ingyen, portó, csomagolás és láda 75 kr.

Hosszu billentyűkkel és gyöngyház lapokkal darabonként 50 krral drágább. — Árjegyzék ingyen és bérmentve. — Küldemény utánvétellel, meg nem felelők kicseréltetnek.

SCHUSTER C. A.,

harmonika-gyáros, Graslitz, (Böhmen.)

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

ZSOLNAY IMRE

butorraktára és műhelye

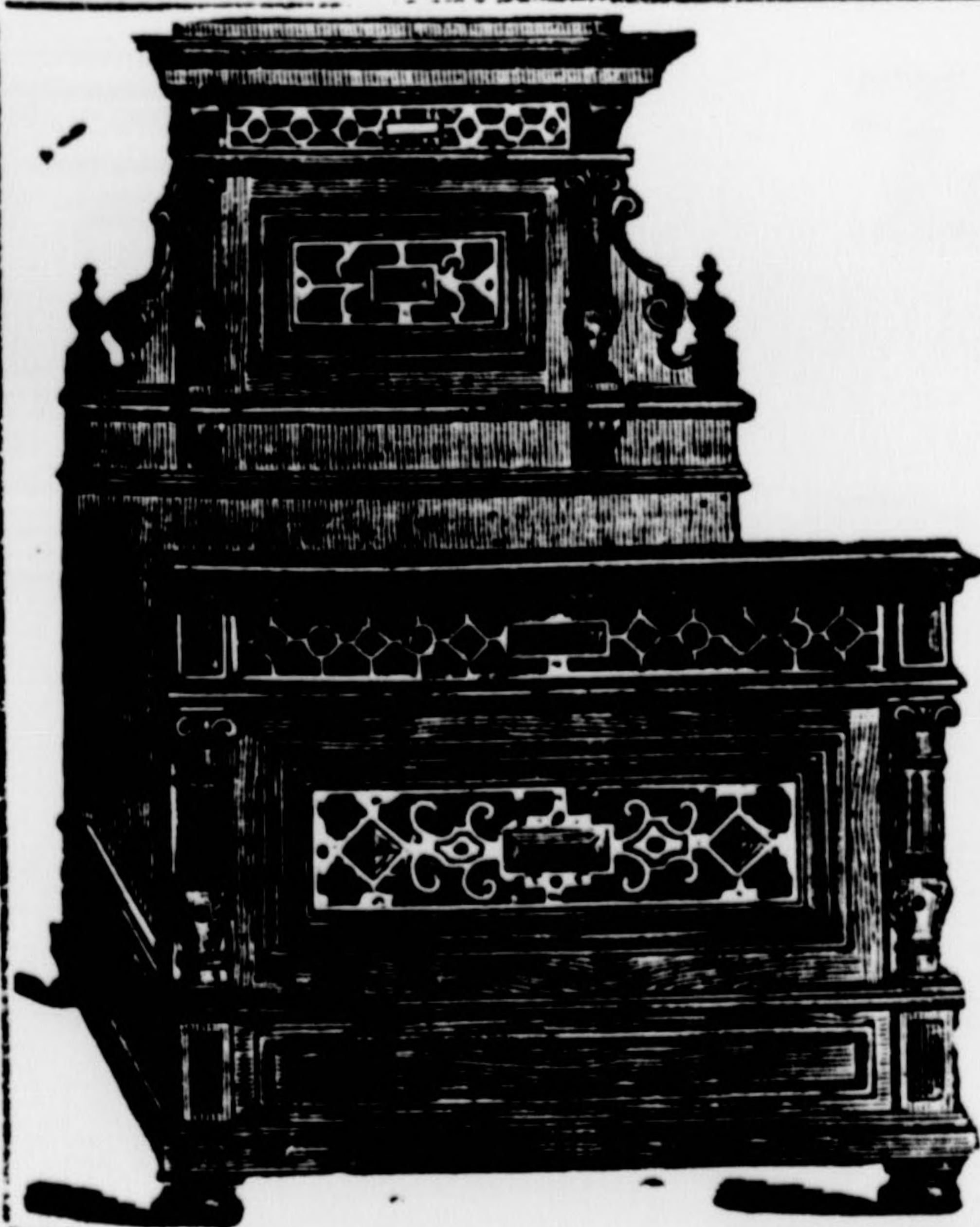
(tetemesen nagyobbítva)

Pécsset, Ferenciek-utca 11. sz.

Nagy választékban teljes és stilszerűen berendezett alvó-, disz- és ebédlő szobák mindennemű fa-, vas- és kárpitozott butorok, képek, tükrök, függönyök, függönytartók és Thonet-székek szabott gyári árák mellett.

Abban a helyzetben vagyok, hogy butorvásárlások nálam is oly jutányosan eszközölhetők, mint Budapesten, vagy Bécsben.

(A pécsi edénygyár-raktár ugyanott.)

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, szines és fehér író papirok, különböző súlyban és minőségben; itató papirok, levélpapirok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehéreneműt jelző tinták, kaucsukbélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle czikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.